

MED GUDS HJÆLP

AF HEIDI BREHM · FOTO: EMMANUEL MUSERUKA OG HEIDI BREHM

”Rebellerne er her! Rebellerne kommer!” Det er en helt almindelig dag. Innocent på 16 år er i skole. De har matematik i de første to timer. Endelig er der pause. Innocent snakker med en gruppe venner, da der pludselig opstår tumult uden for skolen. Innocent ved, at rebeller angriber skoler og landsbyer. Alligevel føles det uvirkeligt, nu hvor det sker her. Instinktivt begynder han at løbe.

Frygten dunker i ham. Det eneste, han tænker på, er, om de allerede har været i landsbyen. På lang afstand kan han se det. Der er helt tomt. Ingen fejer foran hytterne. Ingen røg fra bålsteder. Ingen kvinder laver mad. Ingen at se i marken. Alt er stille og tomt.

Innocent gemmer sig mellem nogle buske og sidder og kigger på landsbyen. Inderst inde ved han det godt. Rebellerne har allerede været her. Alligevel bliver han siddende lidt. Han håber. Håber, at hans mor vil stikke hovedet ud af indgangen til deres hytte. Håber, at det hele bare er en ond drøm. Tusinde tanker flyver gennem hans hoved. Lever hans mor og far? Hvor er hans søskende? Er han helt alene nu? Der sker ingenting. Han ved, at han må videre.

FAKTA: Siden 2013 har der været borgerkrig i Ugandas naboland Sydsudan. Regeringstropper og oprørsgrupper kæmper om magten i landet. Krigen er kompleks og handler også om forskellige etniske gruppers adgang til ressourcer som jord og olie. Fra begge sider har der siden 2013 været angreb på civile. Flygtningene i Uganda kalder dem, der kæmper, for rebeller – uanset om det er regeringens soldater eller en af de mange oprørsgrupper.

INNOCENT

Innocent, hans mor, far og to yngre brødre, Solomon og Tabantevit, venter i modtagelsesområdet i fem dage. De bliver registreret og får tildelt et lille stykke jord i Palabek. De får også udleveret mad og materialer til at komme i gang med et nyt liv i Uganda.

Hjælp til familien

Innocent og hans familie har været i Uganda i næsten to år. Han har efterhånden vænnet sig til at bo her. Hver dag takker han Gud. Selvom han priser sig lykkelig for, at hele hans familie overlevede, er livet ikke nemt. Flugten og de grimme minder fra Sydsudan har sat sig på sjælen.

Familien dyrker det lille stykke jord, de fik udleveret, da de kom til Uganda.

I flere dage går Innocent gennem det ufremkommelige landskab. Af og til ser han andre, der også vandrer af sted. Alle er på vej til Uganda. På vej til et sted, hvor man kan føle sig sikker. Innocent går i sin skoleuniform. Han har intet med sig. Om natten sover han under åben himmel, om dagen går han. De første par dage får han intet at spise. Heldigvis passerer han et område med mange mangotræer. Han samler mangoer op fra jorden, som han spiser. De giver både væske og energi. Han klarer sig.

Endelig fremme

Da Innocent endelig når frem til modtagelsesområdet ved grænsen til Uganda, har han kun én ting i hovedet. Hans blik vandrer hen over de mange ansigter. Han scanner menneskemængden. Ind imellem får han øje på kendte ansigter. Han ser andre fra landsbyen og elever fra sin skole. Pludselig, dér midt i det hele står hans familie. Glæden strømmer gennem ham, og tårerne triller ned ad kinderne. Mens Innocent baner sig vej frem til sin mors åbne arme, sender han en tak til Gud. Han er ikke i tvivl om, hvem der har holdt hånden over ham og hans familie.

Innocent har selv bygget familiens hytter. Han bor i sin egen hytte. I hans kultur er det praksis, at drenge bygger deres egen hytte, når de bliver 13 år. At bo i sin egen hytte markerer, at man er blevet voksen. Innocent nyder roen, når han sidder i hytten og læser i sin bibel.

I træværkstedet stiller frivillige tømrere deres viden til rådighed og hjælper unge drenge som Innocent med at lære et håndværk. Et sæt med fire stole og et bord kan sælges for cirka 150.000 shilling. Når udgifterne til træ er trukket fra, giver det Innocent en fortjeneste på cirka 143 kroner.

UDSKOLING · PORTRÆTHISTORIE: MED GUDS HJÆLP

Når Innocent er i kirken, slapper han af og føler ro. Kirken og fællesskabet med de andre unge holder ham oppe. Når det hele bliver lidt for hårdt, kan han altid finde trøst i kirkens fællesskab. Som ungdomsleder i kirken hjælper han også andre unge. De kommer til ham, hvis de har spørgsmål til livets udfordringer. ”Svarene findes i biblen,” fortæller Innocent.

Et håb for fremtiden

Innocent har en drøm for fremtiden. Han vil være med til at skabe fred i sit land, så folk kan vende tilbage til Sydsudan og leve sammen. ”Vi skal lære at tilgive hinanden. Hvis vi ikke lærer at tilgive hinanden for alvor, vil vi ikke kunne leve fredeligt sammen,” siger Innocent. Med Guds hjælp har han sluttet fred med sin fortid. Det betyder ikke, at den er væk. Det betyder heller ikke, at det ikke er svært. Men for Innocent betyder det, at han kan tænke lyst om fremtiden.

Det har især været hårdt for forældrene. De har svært ved at finde sig til rette. De har ikke meget at tage sig til. Det meste af dagen bruger de på at passe det lille stykke jord, som de fik tildelt, da de kom til Uganda. Innocent ved, at de har svært ved at tænke på fremtiden. Han ser sorgen i deres øjne. Nogle gange bliver det for meget for dem. Han mærker og lugter det, når de har drukket. Ligesom mange andre i Palabek flygter de fra minderne. Innocent kan godt forstå dem, men han hader, når det sker. ”Det gør mig ked af det, når min mor og far ikke har det godt.”

Som den ældste søn i familien har han et stort ansvar for at skaffe penge. I Palabek har han lært at bygge møbler. Hver lørdag, når han har fri fra skole, bruger han tiden i et lille træværksted. Innocent har lært at bygge borde og stole, som han sælger. På den måde bidrager han til familiens økonomi. Det gør ham stolt, når han har lavet et bord med tilhørende stole, som han kan sælge på markedet.

Gud er altid med mig

Innocent er meget optaget af Gud og sin tro. Gud reddede hans liv, og med Guds hjælp klarer han sig gennem hverdagen. Hver aften, inden han går i seng, læser han i biblen. Om søndagen går han i kirke, hvor han synger i kirkekoret. I løbet af ugen mødes han med andre unge i kirkens ungdomsgruppe. De øver på de sange, de skal synge om søndagen. Men der er også tid til at snakke og hygge sig.

Se film og billeder
[heleverdeniskole.dk/
innocent](http://heleverdeniskole.dk/innocent)